

numelele cele mai frumoase din școala modernă de sculptură a Italiei.

D. Santi Varni și d. Villa, un cunoscut sculptor italian, au făcut onorurile acestui impunător și sănt locaș.

La prânz au fost invitați d. prefect al Genovei cu soția sa precum și alte persoane. La 8^{1/2} Majestatele Lor, împreună cu A. S. R. Principele ereditar de Hohenzollern, au mers la grota din Sestri, un stabiliment public, unde municipalitatea din Sestri a dat o mică serată în onoarea suveranilor României. Primate acolo Majestatele Lor de primarul orașului Sestri și de deputatul provincial, d. Chiappori, au intrat în grota în sunetul imnului român cântat de orchestra italiană. După ce Majestatele Lor S'au întreținut cu deosebită invitați cari erau dintre comercianții, industriași și proprietarii orașului Sestri, S'au retras la 10 ore seara însoțiți de urările călduroase ale tuturor cari se aflau față.

Duminică, după ce M. S. Regele a ascultat sânta liturgie împreună cu augustul Său frate, a intrat în dejun mai multe persoane; iar la orele 2, Regele, Regina și Principele ereditar de Hohenzollern, părăsind vila Spinola, S'au îndreptat spre gara St. Pierre d'Arena pentru plecarea în Germania.

Săntatea Majestaților Lor, în timpul cât au fost în Italia, s'a îmbunătățit în mod mulțumitor.

Din izvor oficial.

În noaptea spre 2 Aprilie curent locuitorul Irimia Mocanu din comuna Ghirăseni, județul Buzău, aflându-se cu oile în cătunul Șopârlița s'a adăpostit de ploaie împreună cu locuitorul Manea Vancea, într'un bordei părăsit. Numitul Mocanu fiind atunci coprin de boala epilepsiei și lui Manea Vancea fiindu-i frica a eșit din bordei lăsându-l singur acolo; când însă spre ziua s'a înapoiat la bordei ca să afle de soarta lui Mocanu a găsit bordeiul dărâmat și pe el mort.

Casul s'a comunicat parchetului.

Sunt înalțați în serviciul telegrafopostal.

După concurs.—La gradul de oficiant superior clasa III actualul oficiant clasa I Paraschivescu Nicolae.—La gradul de oficiant inferior clasa III actualii elevi clasa I Dimitrescu Ioan III și Constantinescu Ioan II.

După vechime.—La gradul de oficiant inferior clasa I, actualii oficanți clasa II Balaban George, Ionescu George III, Bobeanu George și Panaitescu Toma.—La gradul de oficiant inferior clasa II, actualii oficanți clasa III Verga George, Valsaniciu Ioan, Popovici Mihail și verificatorul Dumitrescu Constantin III.

Spre confirmare.—În postul de șef de birou, actualul oficiant superior clasa III Trestianu Nicolae.—În gradul de oficiant superior clasa III, actualul șef de birou Georgescu Opran.—În postul de registru, actualul oficiant clasa I Panfilie Nicolae.—În postul de verificator, actualul oficiant inferior clasa III Mureșteanu Constantin.

Spre reprimire, conform legii,—în gradul de oficiant inferior clasa III, demisionatul oficiant clasa II Zotovici Alexandru.

D-lui N. C. Constantinescu e revocat din postul de director al penitenciarului Răchitoasa și înlocuit provizoriu cu d. C. Rătescu, actual director al arestului curților din Craiova, în locul căruia se numește d. Ioan Poenaru, vechi magistrat.

DIN TRANSILVANIA

Ce să facem cu daco-românii?

Iată întrebarea pe care și-o pun Ungurii, vădând că prin teripurile și măsurile draconice întrebunțate până acum n'au putut împedea pe Români de-a simți și lucra românește. Și trebuie să știm, că după densii toți a-

FOIȚA «ROMANIEI LIBERE»

— 11 Aprilie —

FEMEIA BATUTA

Voiam să petrec o oră cu mine însumi, lucru care rar mi se întâmplă. Dar abia eram singur, și servitorul intră în odaia mea să mi anunțe pe unul din cei o mie și unu amici ai mei.

— Știi bine că nu sunt acasă, și zisei supărat.

— Inșă Daniel era pe pragul ușii.

— Umf! cinci minute și cer, mi zise el intrând.

— Cinci minute, și răspunse eu cu o politeță neobișnuită, însemnează patru minute prisos. Sunt o problemă matematică, nu pune o piedică în rota timpului.

Al o-miilea și unu amic al meu încercă să suriză, dar și observă că era palid.

cești Români sunt nici mai mult nici mai puțin de cât daco-români, gata să svirile în aer toate orașele ungureșel și să facă ca Carpații să nu mai fie o stavilă de separare pentru frații ci un braț de înfrățire.

«Pesti Naplo» desleagă chestiunea într'unul din numerile sale din urmă. Ideia lui este de-a reintroduce în legislația ungurească paragraful despre felonie din legile lui Verböczy și să pedepsească pe toți agitatorii români și Sași cu esilare. Ar fi destul, zice inversunata foaie ungurească, ca să se goniască din Ardeal vre-o douăzeci de Sași de cei mai încăpăținați, pentru ca să nu se mai audă nimic de Sași. Câți Români ar trebui să se isgoniască, nu ne spune. Înțelege că ar trebui goniiți toți, căc'toți vreau să trăiască și să moară Români.

Ne-ar părea bine dacă guvernul din Pesta ar da ascultare acestei propuneri interesante. Ar fi cea mai nimerită ocazie să se convingă că poporul românesc din Ardeal nu este asmuțat împotriva statului maghiar de câțiva agitatori, ci că el întreg, din propria sa conștiință, urășe această întocmire sugrumătoare care nu l'iarță ași urma desvoltarea sa naturală de rassă română și autohtonă în Dacia superioară.

Un popor întreg ar vedea însă atunci Ungurii că nu se poate isgoni, cum nu se poate sugruma, și lumina ce li s'ar face atunci în capul lor asiatic, ar fi lumina momentană care precede morții.

«Gazeta Transilvaniei» scrie cu data de 8 Aprilie:

Reproducând articolul nostru din nr. 33, privitor la noua ordonanță absolutistică a ministrului de interne, prin care liberul cuvânt în adunările publice de popor se pune sub un fel de censură preventivă și dreptul de adunare însuși se face dependent de bunăvoința și de capriciul organelor polițiene, foaia subvenționată a magnaților scâpătați din Cluj nu poate se producea alt argument în contra afirmărilor noastre, de cât acela, că numita ordonanță „nu ne-ar privi numai pe noi și pe escentricii noștri aderenți.”

S'a văzut înainte cu-o săptămână la Săn-Martin destul de lămurit, pentru cine a fost adusă ordonanța d-lui Tisza. «Fraților! triste zile am ajuns, nu ne ieartă se ținem adunarea!...» Cuvintele aceste, ce le-a adresat președintele comitetului electoral din Săn-Martin alegătorilor cari veniseră la adunare, nu mai lasă nici cea mai mică îndoială asupra adevăratului scop al măsurii ministeriale. Adunările alegătorilor noștri suferă foarte mult pe cei de la putere, le conturbă liniștea sufletului și le încrușează planurile; de aceea se cere acum o supraveghere atât de strictă a lor.

Nu este numai inchipuire, cum zice foaia maghiară, că ne aflăm în mijlocul absolutismului, ci este tristul adevăr. Boierilor unguri de la Cluj, cari au ambalat cu jalba în proțap pe la curtea rusească și austriacă, fără cea mai mică remușcare de conștiință și cari aflaseră un oare care modus vivendi chiar și cu «Bezirkarii» din epoca lui Bach, le stă foarte rău, când ne impută ironic, că noi de aceea ne am gândi la absolutism, pentru că era absolutistica nemțească de zece ani a fost pentru noi „era gulereilor de aur.” Nu simte foaia Clușiană, că această imputare se întoarce în contra regimului unguresc, căci conține o mărturisire indirectă, că în era de față Români, departe de a fi inzeștrați cu gulere de aur, se ved din contră dați afară mai de prin toate oficiile țării, suspicioși și urmăriți pe toate tărîmurile vieții publice, ba acum, după ordonanța d-lui Tisza și după interpretarea ce i-o dau pașalele din țară, nu le mai este iertat nici a se plânge în adunări în contra nedreptăților, ba se calcă chiar și domiciliul privat al oamenilor pacinici și de

omeni, precum s'a întâmplat la Săn-Martin.

Vedeți dar, că nu este numai inchipuire, gendarmii au fost puși în mișcare la Săn-Martin, vocea poporului român a fost sugrumată în modul cel mai brutal.

Nu care cumva purtarea aceasta a organelor administrative față de poporul român, este o întărire a promisiunilor solemne ce le-a făcut d. Tisza și d. Trefort de curând în parlament, că legile existente vor fi respectate și că nu se atentează cu nimic la libertatea și la desvoltarea culturală a naționalităților nemaghiare?

Dar era paci să uităm, că cei ce fac adunări și vor să se pronunțe în ele asupra proiectelor de lege, nu sunt tacșai de către guvernanti și mamelucii lor de cetățeni pacinici, cari ar merita bună-voința d-lor Tisza și Trefort. Numai cei ce „se feresc” de ori-ce adunare sau manifestare, numai cei ce se întrec „în patriotism” cu teroriștii de la putere „și sunt gata a aduce tot-d'a-una jertfele, ce li se cer”, numai aceștia pot spera astăzi a fi fericiți câte odată și printr'un zimbet grațios din partea strănicului ministru-președinte.

Se naște acum întrebarea, că ce trebuie să facă alegătorii noștri în fața carentului absolutistic inaugurat prin ordonanța d-lui Tisza? Să nu mai ținem în viitor adunări de frică că ni se vor dizolva și că vorbitorii vor fi trași în cercetare? Tocmai aceasta o doresc teroriștii, dar nu se unește nici cu datoria, nici cu interesul și mai puțin cu onoarea noastră națională ca în punctul acesta să le facem pe voie.

Nu ne este ertat nici măcar a ne gândi la aceea, ca se depunem arma legii, pentru că mult „liberalului și constituționalului” ministru de interne „i displac așa de tare adunările. Din contră de aici încolo trebuie să ținem încă și mai multe adunări de alegători ca până-acuma; dacă ni se cer programe să le dăm, să înghitim și acest pahar amar al censurei, dar să nu uităm nici un moment de s'fata noastră datorie. Și dacă ne vor împede a de a ne aduna să facem pașii convențiilor în contra volniciei pașalelor din țară și să cerem necurmat dreptul nostru. Atunci se va constata cel puțin înaintea țării și a Europei, pentru cine a fost adusă această ordonanță absolutistică și sub ce despotism geme azi s'ermanul nostru popor....

DIN AFARA

Din Anglia.

Autoritățile din Anglia sunt în ajutorul de a descoperi toate itele complotului de dinamită. În zilele din urmă s'a arestat în Glasgow un individ, a-nume: Bernard Gallagher. Despre acesta se afirmă că este fratele doctorului Thomas Gallagher arestat nu de mult în Londra. Bernard Gallagher este acuzat, că el ar fi urzitorul exploziunii de la 20 Ianuarie în fabrica de gaz de la Tradeston și al exploziunii de la portul din Fosse-Park.

Cu acasiunea interogatoriului, acuzatul a declarat, că densul este gata să descopere pe toți complicii sei și să dea toate informațiunile în privința complotului de dinamită. Guvernul englez a primit serviciile oferite de Gallagher.

Se afirmă, că și dinamitistul Norman, arestat la Londra, ar fi făcut descoperiri importante.

Din Franța.

Ziarele franceze nu încetează a-și exprima nemulțumirea lor față cu Italia. Astfel *Republique Française* zice că Italia a ajuns a fi instrumentul cel mai servil al Germaniei și Austriei. Guvernul italian a fost totdeauna slugă plecată. Din cauză că a voit să manșină acordul cu aliații ei, a lăsat să treacă ocaziunea, de a merge mă-

nă în mână cu Englitera și astfel a-și asigura oarecare preponderență în Egipt. A renunțat la Trentino, pentru totdeauna, declarându-l de teritoriu austriac. A trimis pe regele la Viena ca să facă amendă onorabilă, nereclamând pentru regele altă primire, decât aceea a regelui din Serbia.

Organul d-lui Challemeil-Lacour are toată dreptatea. Italia a alunecat prin faptul că s'a aliat la politica germană. pe un povârniș, care o va duce sigur la dărâpanare, dacă cumva nu se va opri la timp.

În mai multe cartiere ale Parisului s'au găsit lipite o mulțime de placarde, prin care se invită poporul la un meeting pe Duminică, 10 Aprilie, în scop de a lua hotărâri contra rasei jidovești și contra guvernului. Autorii manifestului nu sunt cunoscuți; Gambetiștii bănuiesc că ar fi clericali și legitimiștii.

Camerele franceze au să se reintrunească în curind. Un deputat bonapartist a anunțat că va face guvernului îndată după reintrunire o interpelație asupra situației politice actuale ce ocupă Franța în Europa. Planul lui este, de-a se folosi de izolarea în care se găsește astăzi republica, ca de-un argument în contra ei.

Mare dreptate nu ar avea deputatul bonapartist. Nu mai puțin izolată se găsea Franța încă la 1870, cu toată priceperea diplomatică a lui Napoleon III. Nestatornicia, iată ce izolează pe Franța, și nu guvernele ei. Ministeriul Ferry așteaptă reintrunirea Camerilor cu multă conștiență în sine. Atitudinea lui energică cu ocazia manifestărilor anarhiste i-a întărit tare poziția.

După reintrunire guvernul va prezenta Camerilor un proiect de lege, spre a împedica pe viitor manifestările sgomotoase pe strade, cari nu numai că turbură liniștea publică dar sunt de regretat, cum s'a văzut, și din interese economice.

Conferința de patru

Pester Lloyd este informat că Lunii 11 Aprilie se va ține așa zisa «conferință a quatre», compusă din reprezentanții Austriei, Turciei, Serbiei și Bulgariei. Scopul acestei conferințe este de a stabili în mod definitiv proiectul de convențiune, privitor la joncțiunea căilor ferate turcești cu cele sârbești și indirect cu cele austro-ungurești.

Se știe că Poarta nu de mult a scris o iradea, prin care consimte, ca punctul de întâlnire între căile ferate turcești și sârbești să fie Vrania, adică acel punct, pentru care guvernul austriac a stăruit cu multă energie de patru ani încoace. Astăzi așa dară politica austriacă poate înregistra unul din cele mai strălucite succese economice. Trei avantaje rezultă pentru Austro-Ungaria din această isbândă diplomatică: 1, Atragerea comerțului european pe căile ferate austro-ungurești; 2, Așervirea economică a Turciei și 3, pozițiunea avantajoasă strategică în direcțiunea Salonicului.

În adevăr în mare zăpăcălită trebuie să se afle consilierii Sultanului, dacă ascultând de vorbele amăgitoare ale Germaniei—căci aceasta este, după cum ne spune *Pester Lloyd*, care a înduplecat pe Poarta—au sfătuit pe Sultanul să subscrie sentința de moarte pentru Turcia.

În ce privește pe România, această convențiune va avea urmări foarte deastroase. Intreaga Românie va rămânea la o parte de marea cale a comerțului european pe uscat, de la occident spre orient.

Bine ar fi ca guvernul român să se gândească cât mai în grabă la mijloace nimerite, spre a preîntîmpina efectele păgubitoare intereselor noastre

o condamnă la regimul celulelor. Când ajunge mamă de familie este sclava copiilor săi. Acestea întru cât priveșc pe femeia bogată. Pentru cea săracă e mult mai rău. Școala și munca, munca și școala, atelierul și depravarea, supliciu lui Sisif și al lui Tantal, substituțiunea în toate gradele ei, dacă nu munca silnică pe viață,—iată plebeiana. Și bătaia pe d'asupra, fie femeie din popor ori din lumea mare. Ascultasem foarte serios.

— Tabloul pe care l'faci amicului meu, e de un adevăr crud. Tot d'auna am cugetat ca d-ta, că femeia este sacrificată, ori pe ce treaptă socială s'ar găsi. La toate stațiunile vieții lor, sunt lacrimi; le va fi mult ertat fiind mult au plâns.

— Atât mai bine, mă înțelegi.

— Ei bine, nu te înțeleg. E jo nebulnie să crează, că o femeie poate fi ferită d'a trăi nenorocită. Poți feri pe copil, dar nu se poate împedica o femeie să cază în miseriile căsătoriei sau în desperările amorului; rolul ei este să fie victimă, și nu i-ar plăcea să fie mai bine călău.

— Așa dar nu vrei să subsemnez, ca societar, statutele clubului meu protector al femeilor.

economice în urma încheierii definitive a sus-numitelor convențiuni.

Din Camera ungurească.

Proiectul de lege pentru maghiarizarea școlilor a fost citit de două ori și în fine adoptat de comisiunea Casei magnaților (Camera de sus).

Discuție mai îndelungată nu a avut loc de cât asupra acelor puncte cari cuprind unele restricțiuni aduse confesiunii catolice. Archiepiscopul de Kalocsa, Haynald, membru onorific cel mai proaspăt al Academiei noastre, și-a apărut cu această ocazie cu mare energie privilegiile bisericești sale, tot cu aceeași energie însă a pledat pentru menținerea acelor dispoziții din proiect cari nimicesc instrucțiunea națională a naționalităților nemaghiare, bunioară a poporului român.

Academicianii noștri, trebuie să se felicite de numirea nimerită ce au făcut. Ea care e chemată a sprijini cultura națională, aduce omagiile sale umilite celui mai înverșugat vrăjmaș al acestei culturi.

BULETINUL ACADEMIEI

Sedința din 9 Aprilie.

După lectura și verificarea procesului verbal anterior, d. președinte întreabă dacă secțiunea literară a depus raportul său relativ la programa reviziunii dicționarului și care este data ordinea zilei.

D. Șion zice că secțiunea, ca și Academia întreagă, fiind imbulzită de numeroase lucrări, n'a avut timpul material de a face programa ce i se cere, cu toată maturitatea ce se cere la o asemenea lucrare. Crede că e destul a i se recomanda ca în timpul ședințelor săptămânale de peste ani să caute timp ca să se ocupe despre aceasta.

Mai mulți membri insistând ca Academia să nu se despartă înainte de a se face programa acestei lucrări atât e mult așteptată de public, d. președinte având în vedere că s'au împlinit toate lucrările cari erau la ordinea zilei rămând numai aceasta, radică ședință invitând pe secțiunea a se intruni și lucra; la aceasta secțiunea invită în sine, și pe alți membri din cele lalte secțiuni ca să și comunice părerile. D-ni Baritiu și Ioan Ghika primesc a lua parte în conferința ei.

Discuțiunea se urmează până la șase ore, urmând ca pe adoua zi să se aducă la cunoștința planului deliberărilor urmate.

Sedința din 10 Aprilie.

Ședința publică. Băncelul sale se umplu de un numeros public, între cari se observă mai mulți militari și dame.

Secretarul general, după citirea apelului nominal, supune procesul-verbal al ședinței precedente. Apoi după câteva comunicațiuni de cărți daruite bibliotecii, se citește procesul-verbal al secțiunii literare relativ la lucrarea dicționarului. Din acela se vede că secțiunea a decis în princip ca să se ia de model dicționarul Academiei franceze: cuvintele să se treacă cu explicațiunile diverselor pozițiuni cari au în suriere și vorbire, rolul care l'joacă în proverbe și locuțiuni, cu etimologia lor când este sigură, fără discuțiuni filologice; iar ortografia se fiă cea adoptată de Academia. Cu toate acestea neputând formula în mod precis această programă, membrii secțiunii au luat angajamentul între ei ca fiă care să lucreze la formularea unei programe și în cursul anului să se intruzească spre a unifica toate opiniunile și adă ultima redacțiune care să se supună plenului anul viitor.

Academia ia act de aceste concluziuni. D. Grigore Stănescu, ca raportoriu general al comisiunii concursurilor de premii, dă lectura raportului său care conchide ca premiul Nasturel să se acorde

Priveam necontenit pe amicul meu cu o șfială instinctivă: mă întrebam foarte serios dacă nu e puțin nebun. Avea înfățișarea unui om care începe a și pierde capul; dar fiind-că nici o dată nu l'am considerat cu spiritul așezat bine, nu mă miram așa mult de aiurările lui; lumea este un balamuc nemărginit unde fie-care și aduce marca fabricii sale.

Câte lucruri nesocotite sunt făcute de cei mai înțelepți! Dacă un locuitor din stele să din lună s'ar coborî să nu judece, găsi-va pe unul mai cu minte de cât pe cel alt.

Nebuniile ambițiunii, cari răscolesc lumea într'un mod atât de violent, sunt oare mai mici de cât nebuniile amorului, care fac revoluțiuni numai în inimă?

— Să vedem, zisei lui Daniel, ce și s'a întâmplat ca să te hotărască a pedica ast fel în favorul femeii?

— Ce mi s'a întâmplat?

Voia să vorbesc; tăcu.

— L'privii în față; încercă să și ascunză paliditatea, neliniștea, disperarea sub o mască senină care însă nu mă înșelă. I pusei mâna pe inimă, zicându-i.

— Să petrece ce-va acolea.

capitanului Crăniceanu pentru cartea sa „Cursu de fortificațiuni pasagere”, iar premiul Eliade să rămână la Economii fiind-că nici o altă carte n'a înșușit calitățile cerute spre a-l căpăta. D. președintele anunță că Academia cu majoritate de voturi a acordat premiul, apoi întrebând dacă autorul este prezent, și acesta rădicându-se, el felicită în numele Academiei spiritul de la munificența unui militar, nemuritorul general Năsturel Herăscu, sper că va servi ca stimulent pentru tinerii ostași cari se ocupă cu instrucțiunea armatei române. Toți membrii și publicul aplaudă pe D. Capitan Crăniceanu.

D. Roman, ca raportor al comisiunii pentru cărțile didactice venite la concurs, citește rezumatul raportului său care conține la acordarea premiului Craiovean de 1500 lei d-lui Manliu pentru operele sale didactice cari s'a prezentat la concurs. Președintele anunță că și după propunerea acestui raport Academia a votat cu majoritate acordarea premiului Craiovean d-lui Manliu, carele este iarăși aplaudat.

Secretarul general dă lectură raportului recapitulativ al lucrărilor Academiei în cursul sesiunii anului acestuia, anunțând că pentru anul viitor se vor da premii:

1. Marele premiu Năsturel de 12,000 lei pentru cartea cea mai bine scrisă care se va publica în cursul anului.
2. Premiul Eliade de 5,000 lei pentru cea mai bună și mai bogată colecțiune de arii populare naționale;
3. Premiul Lazar de 5,000 lei pentru cea mai bună carte științifică ce va eși în cursul anului.

Acest raport, bine scris, frumos rostit s'a ascultat cu atențiune și s'a acoperit cu aplause.

Buletinul Academic al sesiunii generale al anului acestuia se încheie.

Auditor.

DIN JUDEȚE

Un proces interesant. — Cetim în „Curierul Balassan”:

După cum am arătat prin numărul trecut, Morcurel la 6 Aprilie curent, s'a ceretat de curtea de apel din Iași secți. I, procesul corecțional intentat sus numitul, de către d. avocat Nicu Ceaur Aslan, pentru celomnie ce a comis-o cu ocaziunea cercetării procesului dintre „Hoffer, cu creditorii d-lui Inge Rober, când inculpatul în audiența trib. Iași secți II, a adresat d-lui Aslan cuvintele „eu nu'mi vând clienții”, pentru care bancherul a și fost paimuit în acea zi de d. Aslan. — Curtea a fost compusă de d-nii N. Barzu ca președinte, Gh. Genoiu consilier și I. Simionescu supliant, iar tototulul Ministerului Public a fost ocupat de d. Procuror P. Stoica. Inculpatul asistat de d-nii avocați Manu și Lepadatu, iar pacientul de d-nii avocați Gheorghian, Măndru și Sipson. După ce s'au citit actele din dosar, d. avocat Manu luând cuvântul a cerut amânarea cauzei, și a se cita ca marturi d-nii avocați Al. M. Șendrea, Al. C. Șendrea și Pand. Zamfirescu, spre a dovedi că clientul său a fost provocat de partea adversă prin diferite cuvinte ce i se adresau. D. Aslan și de procuror au cerut în rezumat respingerea cererii fiind cu totul inutilă ascultarea marturilor ce se invocă și care nu tind de cât la amânarea cauzei sub orice pretext. Curtea, respingând cererea d-lui Manu, a procedat la cercetarea fondului. Inculpatul însă a dispărut din audiență spre a se lăsa în opoziție, rămânând numai avocații săi ca simpli privitori. S'a ascultat d. avocat Gheorghian în dezvoltarea motivelor acțiunii și a apelului. Prin talentul și elocuența sa recunoscută a arătat consecințele unei calomnii, mai ales de felul acesteia care nimicește profesunea sau existența unui om, cerând în cele din urmă despăgubiri

100,000 franci. D. procuror susținând apelul făcut de Parchetul tribunalului a cerut mărirea pedepsei, lăsând la aprecierea curții a o cumpăni. Curtea a condamnat pe bancherul Hoffer la 2000 lei amendă și 24.000 lei despăgubire. Pedepsa închisoarei credem că 'nici i se pune da de curte, da oare-ce Ministerul Public trebuia să facă apel contra primei hotărâri a trib. prin care a fost condamnat în nevință tot la 1000 lei amendă, iar nu contra celei a doua hotărâri dată asupra opoziției făcute de inculpat și prin care i s'a fost redus atât amenda cât și despăgubirile. Felicităm pe integrit și independenții judecători ai curții din Iași și ar fi de dorit ca toată țara să fie dotată cu asemenea magistrați.

Demisiunea unui membru din consiliul comunei Galați. — D. C. Radovici, unul din membrii consiliului comunal din Galați, și-a trimis ministrului de interne demisiunea sa, însoțită de următoarea arătoare de motive căreia autoritatea în drept i va da de sigur atenția ce merită:

Domnule ministru,

Sub semnătul în calitate de consilier al comunei urbei Galați, vin a vă ruga să bine-voiți a mă considera descărcat de răspunderea în asemenea calitate pe motivele următoare:

1. Am solicitat prin referat către administrația comunală denunciând abuz de încredere și delapidare de bani în dauna casei comunale de către receptorul axilelor ce se caută în regie, numit încă de fosta administrație, funcționând și astăzi fără control din partea consiliului, și după insistența ce-am făcut n'am obținut nici un rezultat.

II. Am făcut trei propuneri, două subscrise de șase consilieri, a se crea nouă venituri: a) să se perceapă de la apa gazoasă și limonadă câte 10 bani de sticlă mare și 5 bani de cea mică și b) să se perceapă o taxă cât se va crede de la punțile (schele) ce se așează pe la diferite locuri și vase plutitoare pe apa Dunării, venite în port a se descărca și încărcate pe acele punți, prin un regulament special conform uzului altor porturi.

III. Am solicitat prin alte propuneri a se suspenda taxa fațadelor înlocuindu-se cu 2% asupra fonciarului, fiind o sumă colosală de metri ce aparțin mai mult locuitorilor săraci, văduve și orfan și mai cu samă locuitorilor din suburbia din vale, care este inundată de ploți și scurgerea apelor din deal mai în tot-d'una, nefiind nici comuna sigură a'incasa tot și regulat ca cum ar fi asupra fonciarului, și al

IV. Că prin insistență verbală, văzând că se tolerează construcții de barace și hambare prin centru orașului în desime de clădiri colosale aproape în total de lemnărie, susținându-se prin un referat a unor d-ni consilieri ca să poată admite fiind un loc isolat ca la Belvista și strada Portului centru!

Văzând dar că aceste propuneri au avut pur și simplu nul efect, vă declar, d-le ministru, că nu mai pot lua parte în consiliul actual.

MAREA AFRICANA

D-l de Lesseps s'a pus cu toate puterile să dobândească opinia publică franceză pentru străpungerea țermului african pe la Gabes și transformarea deșertului Saharei într-o întinsă mare.

La 24 Aprilie seara ținu o disertație în Sorbonna unde și nara suvenirile călătoriilor sale și recomandă auditorului cu însuflețire măreața operă a capitanului Rudaire.

A doua zi d. Lesseps ținu o nouă disertație, despre aceiași subiect, în salonul societății industriale geografice. El se îndreptă cu aceasta ocazie mai cu seamă în contra comisiunii numită de guvern spre a studia cestiunea și care a găsit

că proiectul Rudaire este cu desăvîrșire irealisabil. În cursul vorbirii, Lesseps spuse că a luat o mână de nisip din vatra eventuală a viitoarei mări și a predat-o Academiei deștiințe.

VARIETAȚI

Cât prețuește nasul unui primar? Sub titlul acesta „Curierul Balassan” na-rează următoarea haslie istorie:

În una din nopțile jernel trecute luându-se la ceartă Vasile Olteanu, primarul comunei Mestlacanul din județul Neamț cu Stefan Drăgușanu peceptor la aceea comună, cearta a degenerat apoi într-o violentă maltratare, așa că peceptorul, care avea mania mușcatului, apucând cu dinții nasul primarului, a rupt o parte din el, pe care rupând-o a înghițit-o zicând în derdere că'i foarte buna carne de primar. Bietul primar rămânând slujit, a fost nevoit să reclame locului competent, dar tribunalul aceluși județ, neținând se vede tocmai mult la nasul unui primar, prin sedința din 21 Mart. trecut, admitând circumstanțe atenuante, a condamnat pe Drăgușanu numai la o lună închisoare și 50 lei despăgubiri civile, cu toate că din instrucțiunea apantată la dosar reese că tot acest condamnat a rupt cu dinții și nasul vătășelului de la Bărești numit Gr. V. Marin, precum și carne din corpul lui Cost. Dochța Ciupercă. Scusa inculpatului este beția și că în a-tare stare nu știe absolut nimic ce face. Simțul însă de bețiv credem că'l are, de oare ce în loc de alt mezelic sărat, mânăncă nasurile oamenilor cari au aceeași calitate. Abum acțiunea este pendintă înaintea secțiunii I a curții, numai după apelul condamnatului, căci nici ministrul public se vede că nu dă multă valoare unui nas de primar.

Omorărea lui Mailath. — Ziarul ungeresc „Egyetertés” spune că justiția din Presburg, în cercetarea căreia se găsește astăzi Spanka, ar fi constatată pe deplin antecedentele și amănuntele omorului lui Mailath. Criminalii ar fi Spanka, servitorul Berecz și încă un alt individ, care însă nu a fost prins până astăzi și după care se caută acum tocmai cu aceeași rivnă cu care se căuta Spanka. — Berecz servitorului, care era foarte rău tractat de stăpânul său, i se plânga adese ori de aceasta lui Spanka și odată i zise chiar că va omori pe Mailath. Spanka i răspunde atunci, că singur nu o poate face. În fine la 14 Martie, Berecz veni spre seară la Spanka și i spuse că stăpânul său a schimbat tocmai astăzi cupoane în preț de 21,000 de florini și i-a depus în casa de bani, unde s'ar găsi acum peste 100,000 florini. Spanka și încă un tovarăș fură introdus și servitor în odaia de baie a lui Mailath și când acesta voia să se culce fu apucat pe dinapoi, i se puse după gât o sfoară și gura i se astupă cu o basma. Omoritorul cerură apoi cheile și voia să deschidă casa; dar nu-i cunoșteau secretul. De vreme ce Mailath nu voi să le spuie secretul, unul din criminalii trase sfoara și Mailath rămase sufocat. I se luă apoi 1200 florini ce-i avea în portofel și nește obiecte de preț. Spanka luă banii și cel-alți obiectele. — Spanka și tovarășul său fură duși apoi pe balcon și de acolo se lăsară jos pe o funie. La mâna stângă a celui d'ântăiu se cunoaște până astăzi urma funiei care 'l săngerase. — Berecz izisese lui Spanka să nu se depărteze numai de cât din Pesta căci aceasta ar putea atrage asupra-i bănuiala poliției. Spanka nu'i urmasse însă sfatul.

BULETIN FINANCIAR

9 Aprilie.

Scăderea subită de eri a rentei amortisabile și pe care o semnalăm ca efect imediat al neașteptatei emisiuni a noiei Rente,

— Vorbește, 'i zisei. Sunt prietenul lui Daniel.

Dar 'mi vorbi numai cât prețul pe care 'l luase. Priimi napoleonul, spunându-mi d'a-al-de astea:

— Domnule, domnule, în toate istoriile de acest fel, nu se știe nimic exact; unii zic da'ajții, zic nu. Ceia ce știu bine e că d. Daniel e nebun.

— Ai să 'mi spuți din ce cauză e nebun?

— Ar trebui să întreb pe domnișoara Clotilda, dar biata fată nu mai poate răspunde.

Și pe când voiam a mai așterne câte-va puncte de întrebare:

— Oh! domnule, am spus tot ce puteam spune, 'mi zise ea.

— Ai spus încă prea mult, murmură Cerberul său.

Eram furios, dar tot surideam cu multă bunătațe.

'I mai dădui încă 20 de franci.

— Nu mai e nimeni acum în casa lui?

— Nu, dar femeia din casă locuiește la al șaselea etaj; numai, cele ce țiam spus, e secret; te poți urca la ea sub pretext că umbli după o servitoare. Are certificate destul de bune; a servit în cele mai bune case. Cu-

s'a confirmat și la bursa oficială de azi unde s'au vândut mari cantități de Renta cu 92 1/2 fine corent.

Scăderea s'a produs și asupra mai tuturor acțiunilor Societăților noastre de credit, afară de Banca Națională care a mai câștigat 5 lei încheind cu 103 fine April.

Partiul de scăzătorii al acțiunilor societății Dacia-Romania, și pe care l'am prevăzut în unul din buletinele noastre precedente, nu credea că i se va ivi așa de curând ocaziunea de ași atinge scopul. Aceste acțiuni au fost reduse la 419 lei perzând 5 lei asupra încheerii precedente.

Creditul Mobiliar a perdut 3 1/2 la 229 1/2. Societatea de construcțiuni a perdut 1 1/2 la 530 1/2.

Acțiunile societății de asigurare Națională au perdut și ele 50 bani spre a se conforma pornirii generale.

Aurul a scăzut la 1,60 din cauză că subscripțiunea rentei făcându-se în bilete nu o să presă aibă căutare mai multe zile.

Operațiuni casa mai că nu s'au efectuat. Capitaliștii își rezervă numerarul spre a subscrie la emisiunea rentei.

După cum aflăm, prețul acestei emisiuni la Berlin, este ficsat la 92 3/4 lei aur mărci Germane plus procentul din ziua folosinței. Marca scurtă la Berlin se poate acoperi acum cu 123 40 sau cel mai scump cu 123,50. Așa că convine foarte mult bancherilor de la noi a subscrie la emisiunea acestei rente la Berlin, revenindu-le renta cu peste jumătate la sută mai efină de cât în București. La aceasta contribuie foarte mult efinirea aurului la noi din cauza pe care am arătat-o mai sus.

Un alt motiv care contribuie și el a face ca cea mai mare parte din bancherii noștri să prefere a subscrie la Berlin de cât aci, este că li s'au făcut propuneri de către Bancherii din Berlin a le garanta or-ce cantitate de rentă ar voi să subscrie, pe prețul de 92 3/4, aur în mărci inclusiv timbrul german și fără nici un comision.

Credem de prisos a spune că ar fi regretabil să vedem pe capitaliștii noștri, preferind a merge să subscrie la Berlin de cât în București, dar trebuie să le dăm dreptate, căci banul fiind cosmopolit, el merge să se plazeze acolo unde găsește mai avantaje.

Noi credem însă că Banca Națională ar putea să remedieze acest mare inconvenient făcând să scumpească aurul, ca să reducă la nimic, dacă se poate, avantajile ce presintă subscrierea la Berlin. Pentru aceasta nu ar avea de cât să emită în țerg câte-va sume mai însemnate de bilete ca aurul se ajungă iar la cursul de 2,05 și 2,10, și să accepte propozițiunile ce aușim că i se fac de o parte din bancherii din Capitală, de a le da Renta cu 92 aur.

Scumpetea ce s'ar produce aurului prin mijlocul de mai sus ar fi momentană, căci câte-va zile după închiderea subscripțiunii aurul se va efteni iar prin importul ce va aduce exportarea cerealelor.

Ne pare rău că modul precipitat cum s'a anunțat această subscripțiune și neaparițiunea jurnalului în zi de Duminecă, ne face ca să venim cam târziu cu aceste observațiuni. Dar credem că tot mai este vreme, dacă persoanele cari sunt în capul Băncei naționale și cari, precum șcim, cunosc foarte bine aceste operațiuni, vor voi să dea puțină luare aminte observațiunilor noastre de mai sus.

Prin adoptarea acestei măsurii banca ar favoriza pe bancherii noștri, pe cari statul trebuie să'i menajeze în tot-d'una. În timpuri dificile, de cari credem că România va fi mult timp scutită, însă cari se întimplă în viața unui stat, la densiș și alerga statul spre a le cere ajutor. Și'apoi banca s'ar forma un stoc de aur care dacă ar merge să 'l cumpere întreg într-o cantitate mai mare nu i-ar reveni mai efin de cât prin această combinațiune.

Sep.

noști pe principesa Metternich?

Noi mai ascultam. Chemasem pe bărbatul ei din baracă, vreau să zic afară din chilie, ca să 'l rog să 'mi cheme pe acea femeie.

Veni îndată, umilită, palidă, tristă. Nici vorba că nu zisei nici un cuvânt despre fosta ei stăpână.

O întreabai ce simbiră cerea; era aproape nimic: o sută de franci pe lună.

Conveniram că a doua zi va intra în serviciul meu.

A doua zi mă deșteptă din somn. 'Mi spuse că valetul meu o primise foarte rău, zicându'i că nu era nici de cum trebuință de ea.

— Cum! nu e nimic de făcut la mine? din contră e mare trebuință de d-ta.... Ce făceați la domnul Daniel?

— Apoi, domnule, aveam și pe cuconița.

— A! șezi colea și vorbește 'mi despre această femeie.

Nu resistă prea mult și incepu a 'mi spune cu de amărunt această istorie tragică.

(Va urma).

Serviciul Telegrafic al „României Libere”

23 Aprilie—9 ore dimineața.

Constantinopol, 22 Aprilie.

Principele Alexandru al Bulgariei a plecat eri la Athena, după ce a fost primit în audiență de plecare de către Sultanul. D. Zorn, inspector german în vâmile turcești, a murit d'un atac de apoplexie.

Roma, 22 Aprilie

Cardinalul Anticimatheo a murit.

Roma, 22 Aprilie.

S'e telegrafoază din Londra către Agenția Ștefani că puterile Comisiunii Dunărene expirând la 24 Aprilie, Puterile au fost invitate să se prelungească până după schimbarea ratificațiunilor tratatului din Londra.

Regina Serbiei e așteptată în curând la Florența.

(Havas).

ANUNCIU BIBLIOGRAFIC

Au apărut:

POEZIELE ȘI NUVELELE

D-lui

DULIU ZAMFIRESCU

Se află depuse spre vânzare în București la librăria Graeve et Comp. Socecu et Comp și Ioanitiu—Prețul 5 lei.

SCHIMBARE DE DOMICILIU

D-ru WILH. SALTER

DE LA FACULTATEA DIN VIENA

Special; BOALE DE FEMEII

ȘI SYPHILIS

S'a mutat Strada Pescăria-Veche Nr. 8

vis-a-vis de Hotel Londra (Calea Moșilor)

Consultațiuni de la 8—9 a. m. și 3—5 p. m.

Boalele de gât, gură, nas și urechi

tratează printr-o artă specială

D-ru J. BRAUNSTEIN

foști aspirant de medic secundar în Viena în clinicele

lui Braun (boale de femei și faceri)

și a lui Hebra (Syphilis și boale de piele)

Consultațiuni de la 3—5 ore p. m.

Strada Decebal No. 20 (îndosul Bărăției).

ATHANASSIU VICTOR

advocat

Strada Calomfirescu 6 (în dosul Hotelului de

Londra). 8—10 și 6—7.

VIN NEGRU

de Ovești și Golu-Drancea

Vechi de 4 ani, calitate superioară tuturor

altor vinuri.—15 fr. vadră.

ALB DE DRAGASANI

din recolta anului 1879.—15 fr. vadră la

PAUN POPESCU & Comp.

18, Strada Lipscani, 18.

SCHIMB ȘI COMISION

FRĂȚII BENZAL

41 bis, STRADA LIPSCANI, 41 bis,

CURSUL BUCUREȘTI

Pe ziua de 11 Aprilie 1883, ora 12

EFECTELE	Omnip.	Vend.
6% Oblig. de Stat convertite.	101 1/2	102
6% Căilor ferate Rom.	104 1/2	105
5% Renta Amortisabilă.	92	92 1/2
5% Renta Română.	91	92
Obi de Pensie [300 l] Dob. 10 fr.	230	235
7% Scrișuri fonciare rurale.	104 1/2	104 3/4
7% " " urbane.	92	92 1/2
6% " " " "	103 1/2	103 3/4
5% " " " "	99 1/2	100
5% " " " "	89 1/2	90
5% Impr. Municipal București.	86	87
Impr. cu pr. Buc. (bil. 20 l.).	33	34 1/2
Act. Băncei Nat. a României	1330	1340
Acțiuni Dacia-România	418	420
" ale soc. de cred. mobil.	278	282
" " construcții.	528	530
Obligațiuni eșite la sorși și C.	99 1/2	aur.
Acțiuni soc. Naționale.	230	235
Aur contra Argint și B. Banca.	1 1/2	2 1/4
Rubla hârtie	2 50	2 60
Florint	2 12	2 13
Lose otomane.	55	60

CURSUL DIN VIENA

22 Aprilie

Napoleonul.	9 50 1/2
Ducatul.	5 65
Lose Otomane.	26 50
Rubla hârtie.	118

CURSUL DIN BERLIN

22 Aprilie

Oppenheim	110 30
Ruble hârtie.	204 85
Oblig. noui 6%	103 90
" 5%	99 50
Renta Amort 5%	93 20

CURSUL DIN PARIS

22 Aprilie

Renta Română.	91 1/2
Lose Otomane.	56 1/2

SCHIMBUL

11 Aprilie

Paris (8 luni).	99 45
" la vedere.	100 25
Londra (3 luni).	25 7 1/2
" la vedere.	25 30
Berlin (3 luni).	122 50
" la vedere.	123 50
Viena la vedere.	213

Adrese pentru telegrame BENZAL

